

Recensie: Bomba Estéreo****

La Madeleine Brussel
zondag 3 september 2017

foto © Gracia Live

Recensie:

Wat een feestje zette het Colombiaanse Bomba Estéreo neer in La Madeleine. Rond kwart na negen kwam de band op. De muzikanten bouwden de sfeer op via drums, rainmaker, synths en vervolgens gitaar om meteen te openen met 'Siembra'. Li Saumet had voor de gelegenheid een roze pet met zilveren glitters op die wat aan een oversized kepie van de Rijkswacht deed denken. Verder had ze fluo gele draadjes aan haar mouwen van haar kleding om het Zuid-Amerikaanse karakter van de band extra onder de aandacht te brengen. 'Wij zijn Bomba Estéreo' klinkt het waarna applaus volgt. En wanneer ze er 'uit Colombia' aan toevoegt, reageert meteen iedereen laaiend enthousiast.

De sfeer op deze zondagavond is zo uitgelaten dat de fans al meteen aan het dansen slaan tijdens 'Química (Dance with me)' waar de elektrische gitaar lekker door klinkt. Hun jongste album 'Ayo' komt de groep voorstellen. Het titelnummer gooien ze er meteen tegenaan, een song die erg goed onthaald wordt mede dankzij zijn straffe en catchy gitaarriff die het publiek met plezier meeklapt. 'Internacionales', dat gekenmerkt wordt door 6 repetitieve tonen op de toetsen, kent ook erg veel bijval. Wanneer de zangeres iedereen aanmaant om de handen in de lucht te steken, volgen de fans gedwee. Er zijn artiesten en bands die alle moeite van de wereld hebben om tijdens een live show hun toeschouwers iets of wat mee te krijgen. Dat is zonder Bomba Estéreo gerekend die al vanaf de eerste tonen de fans meehebben.

De band combineert Latin-Cumbia synth en bass beats. In 2011 was de groep te zien op Dour, een jaar later op Couleur Café. Maar indoor net op het einde van de zomer een ongegeneerd vet feestje geven, daar leken de Colombianen duidelijk wel voor gewonnen. 'I just wanna dance all night' zingt de frontvrouw tijdens 'Crush' en dat bleek ook voor haar fans te gelden. 'Duele' kenmerkt zich dan weer met die typische sound van een traditionele flauta de millo, die dwars aangeblazen wordt.

Werkte dan alles live? Neen, dat nu ook weer niet. Tijdens 'Amar Así' werd de gitarist geplaagd door technische problemen en konden enkele stage hands de zaak gelukkig snel verhelpen terwijl de groep het euvel opving door simpelweg door te blijven spelen, maar dan met een iets kalere muzikale begeleiding. Tempo maken en houden is dan ook essentieel voor Bomba Estéreo en dus hadden ze in dit geval slechts die ene optie.

In de finale horen we 'Money money money' dat de zangeres hypersnel en repetitief herhaalt dat het onbegonnen werk is om het aantal 'money's in de song te gaan tellen. Leuk is de djembéspeler die nog voor de song start het bekend gebaar met duim en wijsvinger nabootst. Het is opnieuw een erg straffe gitaarriff die het publiek aan het meeklappen krijgt waarop de band nog een stevige versnelling hoger schakelt met 'Champeta' waarbij Li Saumet met de vuisten naar voor rond haar as draait wat overigens op heel wat gejoel onthaald wordt.

'I wanna see the power!' pookt ze het publiek nog wat verder op tijdens 'Caribbean power' terwijl ze iedereen aanspoort om te springen tijdens 'Soy yo' waarbij ze de lyrics deels aan het publiek overlaat en alweer een straffe gitaarriff de handen van het publiek op elkaar krijgt.

Conclusie: later dit najaar komt die andere Colombiaanse artieste naar ons land: Shakira. Mevrouw Piqué zal stevig uit haar pijp mogen komen om de sfeer die Bomba Estéreo in La Madeleine bereikte te evenaren!

< Bert Hertogs >

De setlist:

Siembra

Química (Dance with me)

Ayo

Amar Así

Internacionales

Crush

Duele

Taganga

Money Money Money

Champeta

Bis:

Caribbean Power

Caderas

Soy yo

Somos dos

Qué bonito

Fiesta